

леніе-то Господне съсѣ слова-та: „Благословенъ грядый во имя Господне! Богъ Господь и явился намъ!“ Въ первенствѣюща-тъ църквѣ приобщалися со святыми-тъ дары при литургіѣ-тъ всички, колько ся имали право да присѣствувать въ църквѣ-тъ въ това время.

Не надѣло время Господь, по възкресеніе-то си былъ на землѣ-тъ въ видимо общеніе съ църквѣ-тъ си; не на много время и вѣрны-тъ, кои-то стоѣтъ въ храмъ-тъ, гледѣтъ предъ себеси си святыми-тъ дары. Пощосѣ причестить міряне-тъ, святыми-тъ дары ся относѣтъ въ алтарь-тъ, и еще единъ пѣтъ като ся появѣтъ скривѣтъся отъ наши-тъ взорове. Послѣдне-то това явленіе на святыми-тъ дары при возгласъ-тъ: всегда: нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ“ значи вознесеніе-то Господне.

съ миромъ изыдемъ.

Подирь причащеніе-то на святыми-тъ дары произносѣся благодарственна за пріетіе-то на святыми-тъ дары ектенія и священникъ-тъ приканува народъ-тъ съ мирно настроеніе на духъ-тъ имъ да излизѣтъ отъ църквѣ-тъ: съ миромъ изыдемъ!“ (*) Стоящи-тъ въ църквѣ-тъ не иначе искѣтъ да излизѣтъ отъ църквѣ-тъ, какъ „о имени Господнемъ“, т. е. съ благословеніе Божіе. За това священникъ-тъ излиза изъ алтарь-тъ всредь молящи-тъ ся міряне за да имъ преподаде благословеніе и чита молитвѣ-тъ: „Благословляяй благословящія Тя, Господи“ и проч. Въ тѣзи молитвѣ онъ испросва благословеніе отъ Господа първо за стоящи-тъ въ църквѣ-тъ, напоконъ любящимъ благолѣпіе дому Божію, т. е. за тѣ, кои-то ся грижѣтъ за украшеніе-то на църквѣ-тъ и наконецъ за православны-тъ цари и всички людѣе. Въ това время, кога ся чите за амвона-та молитва, діаконъ-тъ стои предъ иконѣ-тъ съ наклонѣнъ главѣ и съ распуснатъ орарь и влиза въ алтарь-тъ само тогива, кога священникъ-тъ испроси въ заамвоннѣ-тъ молитвѣ миръ за священнослужаци-тъ. Чтѣ значи всичко това? Това напоминава онози время, кога христіане-тъ предъ излизанье-то отъ църквѣ-тъ наклонѣли главы-тъ си за да зе-

(*) И Спаситель нашъ, пощо съвършилъ Тайнѣ-тъ Вечерѣ и пощо причастилъ апостолы-тъ рекъ имъ: «Востаните, идемъ отсюду» (Іоан. 14, 13). Глед.: пост. апос. кн. 8, гл. 14, 15, 6, 7, 8. Златоуст. въ 2-рѣ бесѣд. на 2-то посл. къ коринѣ.